

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

Organ för andlig väckelse

Nr 7—8

Juli—Augusti 1963

ÄRGÅNG 4

FRÅN MARANATAKONFERENSEN

Mycket folk från hela Sverige mötte upp till Maranatakonferensen i Stockholm. Som huvudtalare var den amerikanske väckelseevangelisten David Nunn kallad. Även en stor del av de predikande maranatabröderna hade slutit upp och det blev, som väntat en av Gud rikt välsignad vecka. Broder Nunn med sin starka trosförkunnelse och rika erfarenhet från sin tjänst i de världsvida evangelisationsarbetet är en positiv och effektiv förkunnare och hans budskap går ut med full visshet. Det resultat som han ville uppnå var troslivets förnyelse och tillväxt, och att hans trosförkunnelse hade gjort åsyftad verkan bevisades av att flera mäktiga och påtagliga helbrägdagörelseunder inträffade och många mötte Gud till förnyelse och frälsning. Blinda fick sin syn och döva sin hörsel och hänförelsen över Jesu triumferande seger födde fram en mäktig jubelfanfar och lovprisning till honom, som är värd all ära.

På middagsmötena predikade broder Nunn om den sanning som revolutionerade hans eget liv, nämligen vikten av en positiv bekännelse av Guds ord, och han framhöll gång på gång att i alla upplevelser på trons väg är hjärtats tro och munnens bekännelse det avgörande. "Vi be-

häskas av det vi säger." I konferensens avslutningsmöte hölls en härlig dopförrättning och vi tackar Gud för den överflödande nåd och kärlek som kommit oss till del. "Gud har sett till sitt folk och berett det förlossning."

Se även sid. 12.

Agne Bark

Frukta icke, tro allenast!

LEIF CARLSEN

I Mark. 5:36 finner vi detta härliga ord: "Men när Jesus märkte vad som talades, sade han till synagogföreståndaren: "Frukta icke, tro allenast". Hur ofta kommer icke fruktans demon till oss och vill måla alltså hopp-löst.

Vid detta tillfälle var allt hopp ute, rent mänskligt sett. Folk från synagogeföreståndarens hus kom och sade: "Din dotter är död; du må icke vidare göra mästarten omak."

Fruktans demon kom med tvivel, ångest och oro till synagogföreståndarens hjärta och allt såg hopplöst ut. Har du varit i den ställningen broder och syster? Fruktan griper dig och allt ser omöjligt ut.

Jesus såg in i synagogföreståndarens hjärta och så trädde han fram, han som har all makt i himmel och på jord. (Matt. 28:18) Han sade dessa härliga ord: "Frukta icke, tro allenast!" Fruktan finnes icke i honom, segerhjälten från Golgata. Då han gick in i synagogföreståndarens hus kom en jämrande, gråtande och larmande hop honom till mötes. Men han sade till dem: "Varför klagen I och gråten? Flickan är icke död, hon sover." Då hänlog de åt honom. Har du sett hur otrons barn hänler, när vi vittnar om att undrens Gud gör under nu som förr. Jesus

brydde sig inte det minsta om deras hån och löje utan drev ut alla bespottare och tog med sig barnets far och mor samt dem som var med honom. Han gick in till barnet, tog henne vid handen och sade till henne: "Tabita kumi!" Det betyder: "Flicka jag säger dig stå upp!" och strax stod flickan upp och gick omkring.

Vilket stort under. Det står att de blev storligen förfärade, men Jesus själv blev inte det minsta förfärad eller förundrad. Han visste att dessa tecken skall följa dem som tro. Och han själv är ju trons upphovsman och fulländare. Halleluja, pris ske Gud!

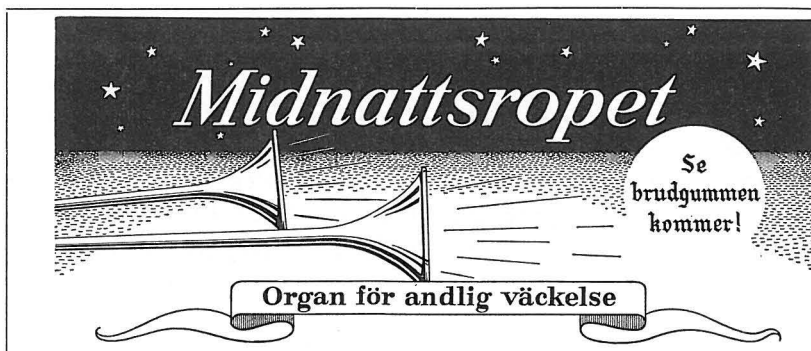
Broder och syster frukta icke för vad som kan komma i din

väg. Vi har en överstepräst som är prövad i allt i likhet med oss, dock utan synd. Det finns icke ett enda tillfälle, då Jesus inte både vill och kan hjälpa igenom, där det är ett ärligt och uppriktigt hjärta som söker honom.

Du plågas kanske av sjukdom och smärta. Satan kommer till dig med fruktan, och med fruktan följer tvivlet. Du är fortfarande lika bunden av sjukdom och smärtor. Men Jesus säger till dig i dag: "Frukta icke, tro allenast!" Bygg aldrig på dina känslor men bygg på det skrivna ordet. Dina känslor säger dig att du är lika sjuk, men Gudsordet säger, att genom hans sår är vi helade. I Psalmen 103:3 står det: "Han som förlåter dig alla dina missgärningar och helar alla dina brister." Där är också din sjukdom medräknad. På Golgata tog Jesus all synd och sjukdom på sig och vi är fria. Ära vare Jesus. Han är världens frälsare och enda hopp.

Du ofrälste vän, som läser dessa rader. Du går med en ständigt ängslan i ditt hjärta för att möta evigheten. Du präglas av syndens väsen och kastas som en lekboll hit och dit i all världens synd. Och det du icke vill göra det gör du därför att satan driver dig. Ofta är du orolig och rädd, du fruktar, men också till dig

Forts å sid. 13

Utkommer varje månad
Red. och ansv. utg.

ARNE IMSEN

Medarbetare

DONALD BERGAGÅRD

Tidn. adress:

Fregattvägen 6, 9 tr.

Näsby Park

Tel. 56 51 24. Pg 57 16 20

Lösnummer 1 kr.

Pren. kr. 10: — pr år.

GLÄDJEYTTTRINGAR

Handklappning förekom redan i gamla förbundets tid. Bl. a. i samband med kungakröning. 2 Kon. 11:12.

Koras söner uppmanar till handklappning i den fyrtiosjunde psalmen, och motivet är just detta, att HERREN ÄR KONUNG över hela jorden. Om du tillhör dem som har Herren till konung i hjärta och liv, så är det en uppmaning till dig.

"Klappen i händerna, alla folk, höjen jubel till Gud med fröjdesrop. Ty HERREN är den högste, fruktansvärd är han, en stor Konung över hela jorden."

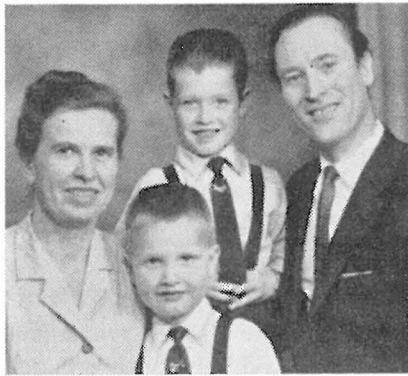
Profeten Jesaja talar om trädens handklappning som ett ÄRETECKEN till Herren, och i jubelsalmen 98 står det att strömmarna klappar i händerna tillsammans med bergens jubel.

Om trädens handklappning är ett tecken Herren till ära, så borde väl ett saligt Guds folks handklappning icke dess mindre vara ett "tecken" Herren till ära, ett tecken som ej skall plånas ut. Jes. 55:12, 13.

Gud har ju i alla tider givit sitt folk ett tecken, ett kännetecken, ett särmärke.

Israels frihetstecken var blodet som förlösade dem ur träldomshuset. Väl utkomna från träldomens fingo de ett nytt tecken;

"Och detta skall för dig vara tecknet på att det är jag som har sänt dig: när du har fört folket

Familjen Ernst Högländer

ut ur Egypten, skolen I hålla gudstjänst på detta berg."

Själva gudstjänsten var ett tecken på att Gud var med dem. Guds-tjänsten var ett frihetstecken från Herren.

Det blir aldrig någon sann gudstjänst med tecken förrän man kommit ut i frihet.

Du kan vara säker på, att det måste ha varit en underbar gudstjänst Israels barn höllo där på berget efter en fyrahundraårig träl-dom. Säkert klappade de i händerna och prisade Gud högljutt.

Varje väckelserörelse har fått sitt särmärke, ett eller flera tecken från Herren. Ofta har det varit någon gammal bibelsanning (obs. ej ny) som blivit eftersatt i förkunnelsen, eller ringaktad av Guds folk.

I avfallstider försvagas tecknen eller helt försvinner. När en väckelses tecken och särmärke har försvunnit, försvinner folket

och väckelsen upphör. Men, pris ske Gud! Det finns i dag många som likt Asaf klagar och säger: "Våra tecken se vi icke; ingen profet finnes mer och hos oss är ingen som vet för huru länge." Ps. 74:9.

Gemensamt för alla tecken Gud ger är, att de förargar många människor. Men trots detta har själva tecknet ofta varit det som dragit folket till den nya väckelsen.

Jesus själv var ett tecken som blev motsagt. Luk. 2:34.

Så har ofta själva tecknet blivit den barriär som måste passeras för inträde i den nya väckelsen. Den bariären passeras endast genom en nyfödelse. Det skulle ju inte vara lyckligt om porten skulle stå vidöppen för opånyttfödda människor.

Handklappning och handuppräckning följs åt. Guds ord uppmanar oss att sträcka heliga händer mot himmelen.

Det bryter fram en väckelse över vår jord i dag. Människor upplever FRIHET och FRIGÖRELSE. Gud ger FRIHETS-TECKEN åt den nya väckelsen. När Herren får helga oss till hela vår varelse, blir vår handklappning och handuppräckning tillsammans med jubel och lovsång, den underbaraste musik som griper människorna. Det är det frihetstecken vi fått av Herren och vi skall vara rädda om det.

Ernst Högländer

Till Missionsfältet

Broder Högländer kommer att återvända till missionsfältet tillsammans med sin familj. De är resfärdiga i oktober månad i år. Vi har lärt känna vår broder som en gedigen kristen och vi önskar honom och hans familj Guds rika välsignelse i sitt arbete för själars frälsning.

Finns det någon av Midnattsropets läsare som önskar stödja dem med en gåva, går det bra att skicka den till Midnattsropet, Postgiro 57 16 20

SKÖRDEN ÄR MYCKEN MEN ARBETARNA ÄR FÅ!

KORSFÄST, KORSFÄST!

May-Liss Salentalk

Med beklämning, men också med konstaterandet att människorna icke förnekar sig, läste jag i dagspressen om hur folk överträffade varandra i sina försök att taga död på Maranata-väckelsen.

Alla dessa simpla uttryck och tillmälen hade man dock icke väntat sig. De kommer ju från människor som man möter litet varstans i det dagliga livet och som då verkar vara ganska hyggliga.

Dock, möter dessa människor den äkta, sanna urkristendomen **samlad**, så ryter vilddjuret idem.

En liten del av Gud, det går vilddjuret med på, ty det kräver icke människan helt, det stannar vid ord, eller flyter samman med denna världens intressen, — men då det är full seger i Kristus, då reser sig vilddjuret upp till strid.

Alla dessa tillmälen äro väl också endast att konstatera igenkännandet av. Jesus sade ju också detta till dem som ville följa honom, han sade: "Om de hava kallat husbonden för Beelsebul, huru mycket mer skola de icke så kalla hans husfolk". Men han sade också: "Det må vara lärjungan nog om det går honom som det går hans mästare".

Ja ingen svävar väl i okunnighet om hur människorna förforo med Jesus. Maranatafolket kan känna sig tryggt, ty folkets reaktion är ju ett tydligt tecken på och bevis för att de verkligen äro Jesu lärjungar. Så allting är ju egentligen precis som det skall vara. Människorna talar och och stöter sig på glädjeyttringar inom Maranataväckelsen.

Nu är det ju så, att man kan icke tillhöra Kristus till hälften och världen till hälften. Då är du

ljum och en ljum människa kan aldrig i sanning vara en Kristi lärjunge, det har han själv sagt.

Att hängivet älska honom och följa Honom i allt, det är inte fanatism utan en verklig och fullödig frälsning.

Men för att uppnå denna frälsning så måste du först inse din egen ofullkomlighet, få ett ödmjukt hjärta som får dig att förstå vad det är som Han vill och kan rädda dig ifrån, förstå vad det är som Han har att erbjuda dig.

Om du tar emot detta så blir du också glad. Då förstår du också Maranata-folkets glädje.

Jag skulle vilja citera vad en frälst man sade vid ett tillfälle om just glädjen, han sade: "Varför tar alla så illa upp att vi jublar? Jag har aldrig hört att det är någon som protesterar mot att det jublas på idrottsläktare. Där till och med tar man ibland av sig kläderna och river sönder dem, man ropar, man skriker, man stönar, man omfamnar varandra i glädjeyra över att den mannen, den kvinnan eller det laget har vunnit en seger. Och då är det ändå människor man hyllar. Varför skulle vi då inte få hylla Kristus, Guds son, som har vunnit den största av alla segrar?"

Ja även här känns det sanna lärjungsskapet igen, ty i Lukas ev. 19 kap. v. 37—40 läser vi om hur lärjungarna i sin glädje begynte att med **hög** röst lova Gud. Några fariseer som voro i folkhopen sade då till Jesus: "Mästare, förbjud dina lärjungar att ropa så". Men Jesus svarade dem: Jag säger eder, om dessa tiga, skola stenarna ropa.

Vi vet också hur det var på

pingstdagen, hur folket reagerade inför de verkningar andens utgjutelse hade. De sade att lärjungarna voro druckna av sött vin. Men vi vet också att Petrus då omtalade för folket att det **inte** var såsom de trodde, utan fastmer, här gick det i uppfyllelse som var sagt genom prof. Joel.

Och vad han protesterat om, det kan du läsa om i din bibel, Apostlagärningarna kap. 2 v. 17—21.

Och på tal om glädjeyttringar så har ju Gud själv sagt, att när Han sätter sitt folk i frihet: "Då skolen i slippa ut och hoppa såsom kalvar som hava varit instängda i stallet". Har du sett en kalv som släpps ut från den mörka och trånga kätten? Har du sett hur han hoppar och sparkar med alla fyra benen, i glädje över att han sluppit ut i frihet, och med glupsk aptit äter den härliga, saftiga mat som erbjuds honom i det gröna gräset. Han diar inte längre, det har han vuxit ifrån, nej han tål nu att äta fast och kraftig föda.

Men till skillnad från kalven, så behöver inte Guds folk återvända till det mörka och trånga båset, utan fastmer får de nu gå från klarhet till klarhet.

Se därför till du Maranatabelackare, att du inte blir kvar därinne i din mörka, trånga och illaluktande kätte!

Många kanske menar att ex. nådegåvorna endast gällde lärjungarna men så är det inte, ty Jesus sade att det gäller alla, så många som kommo till tro på honom. Ja han till och med gav befallning om vad vi skulle göra i hans namn!

Till alla dem som belacka Maranata-väckelsen skulle jag vilja

Forts fr. föreg. sid.

säga. Du dömer efter ditt eget förstånd, tänk på det!

Att tala och döma i en sak och inom ett område som man inte känner till, kallas inte det oförstånd?

Att vara tyst till dess man vet vad man talar om, kallas inte det för förstånd?

Hur mycket har inte skrivits och talats om det så kallade Vaggerydsfallet. Genast detta kom till allmänhetens kännedom så ropades det korfast åt Maranata-väckelsen. Men har du tänkt på att samma dag som detta stod att läsa, samma dag kunde du också läsa om hur en berusad far ramlade över och dödade sitt barn.

Men inte hördes då några korsfästrop över spriten. Varför? Jo, därför att spriten och allt det onda den för med sig, den vill världen behålla, ty den hör världen till. Och om du hade ropat ditt korsfäst då, så hade det blivit såsom Jesus sade att: Vart rike som kommer i strid med sig själv, det bliver förött". Därför ropar icke heller ondskan korsfäst över sig själv.

Jag vill inte bortresonera att det som hände i Vaggeryd var tråkigt, men jag anser också att var och en som gör anspråk på att kunna tänka, också måste inse att det är mycket som händer i världen, och vi kan inte förstå eller få förklaring på allt som sker. Dock äger vi som är kristna det hoppet, att inget finns som nu är förborgat, vilket icke skall bli uppenbarhet.

Icke heller kan du genom att endast läsa tidningsartiklar, lyssna till radio eller se på TV-program få veta sanningen om Maranata-väckelsen.

Är du ärlig och vill du veta sanningen och vill du vara rättvis, så skall du inte lita på någon

annan än dig själv, vad du själv ser, hör och upplever.

Är du en sådan människa, så går du till källan för saken och undersöker själv om det är som andra säger.

Och beslutar du dig för detta, så vet du att du först måste tömma dig själv på alla kritiska och dömande tankar, på alla förutfattade meningar, så att det finns plats för sanningen.

Men om du gör detta så får du också veta och förstå sanningen och **ingenting** annat än sanningen. Kanske du inte förstår allt efter ett enda Maranatamöte, ja du kanske rent av blir omtumlad, men gå två gånger, gå flera, ty är ditt uppsåt ärligt så kan du vara förvissad om att du skall bli upplyst om sanningen.

Till dig som belackar skulle jag vilja ställa frågan, har du tänkt på att det är Kristus du är med om att ropa ditt korsfäst, korsfäst över?

Är du med om att smäda den Helige Ande som är utgjuten över Maranatafolket? I så fall känner du väl också till, att mycket skall vara dig förlåtet, men aldrig synd mot Den Helige Ande, ty detta är en synd till döds.

Du som belackar, se till att du inte dömer dig själv till döden!

För övrigt så betyder det inget vad du än säger eller hur du än kämpar emot, ty du kan ändå aldrig mäta dina krafter med Gud utan att du själv måste komma till korta, det bör du väl i alla fall inse.

Och icke heller frågar han efter vad som passar dig bäst, hur du vill ha väckelse ordnad och upplagd, om du över huvud taget vill ha väckelse eller inte, ty som människa så är din vilja ofullkomlig.

Gud har sänt denna väckelse i världen och Han är också mäk-

tig att fullfölja vad Han har beslutat.

Jesus sade, antingen är du för eller emot.

Kanske skulle det vara klokt av dig att för ett ögonblick tystna med dina korsfästrop och ärligt fråga dig själv, vilken sida står jag på?

Ty han är din frälsare också, antingen du vill det eller inte. Men sedan är det din sak om du vill bli räddad eller inte. Du kan ödmjukt och klokt svara, ja tack!, eller stolt och dumt svara, nej tack.

Du får det precis som du själv vill ha det, både här och i evigheten. Men gör du anspråk på att få ha det som du själv vill, måste du också ge andra rätt till det samma. Alltså måste du också ge Maranatafolket rätt till detta. Du talar om ditt förnuft, ditt intellekt och ditt logiska tänkande. Hur skulle det vara om du började att logiskt tänka över din egen bedrövliga situation.

Maranatafolket har tänkt över detta och funnit att de är mycket ofullkomliga i sig själva, därför har de tacksamt tagit emot frälsningsnåden och förlossningen.

Undra sedan på att de är glada och med sin glädje vill de försöka att väcka dig du som sover.

Det fanns människor som påstod att de blivit chockade av Maranatamötet som sändes i TV. Jag utgår ifrån att ingen verklig och levande kristen kunde bli chockad av detta möte. I stället bör ju varje sann kristen hälsa denna väckelse med glädje, ty den har sannerligen förmågan att ruska liv i andligt sovande människor.

Forts. sid. 15.

ADRESSFÖRÄNDRING

Min adress är nu:

Vettelinsgatan 11 F

FALKÖPING

Erik Gunnar Eriksson

Kommentarer efter TV-mötet

Klippt ur en Gävletidning

DJUPT BIBLISKT

Kyrkoherde Gustaf Risberg, Gävle, tillhör dem som ser rörelsen som uppbygglig.

— Jag lyssnade i första hand till vad predikanten sade. Hans förkunnelse var en kallelse till att bli frälst och frälsning betydde — enkelt uttryckt — att få sin andliga hemort överflyttad från det världsliga till det gudomliga, dvs att leva i syndernas förlåtelse och stå under Jesu herrevälde. Frälst blir man genom att tro på Jesus och vända sig bort från synden.

Men Jesus har också makt att bota sjukdomar. I ett sammanhang nämde predikanten också Jesu makt över döden. Förkunnelsen var såvitt jag kunde finna, djupt biblisk. Predikanten sade ingenting som stred mot Nya testamentets lära.

Till det positiva hörde också förkunnelsen om och upplevelsen av Jesu omedelbara närvaro. Detta stod också i förkunnelsens medelpunkt och är även det djupt bibliskt grundat.

Maranata är två arameiska ord och har hämtats ur Kor. 16: 22. De utgör den troendes känslelse till hans eller hennes herre. Herrens närvaro i nattvarden har även hänsyftning till Jesu löfte att en gång komma tillbaka. Man kan också erinra om Jesu löfte att där två eller tre är församlade i Hans namn skall Han vara mitt ibland dem. Det förefaller mig att vara fullt i sin ordning att i sådana sammanhang klappa i händerna och ropa välkommen och halleluja.

Att falla på knä, lägga händerna på andra och bedja för dem har också klar hemorts rätt i en kristen kyrka. Hur ofta händer

det inte att också vi präster blir ombedda att beja för andra. Det gör vi också både enskilt och offentligt i kyrkan. Vi beder också för sjuka, och samtidigt som vi tror att det ytterst är Gud som ger kirurgens kniv dess makt, så tror vi att Gud också har andra vägar att ge hälsa.

Det förekom en del skrik och skrän liksom oartikulerade rop och tal under mötet, och sådant verkar störande på en vanlig kyrkokristen. Men då kan man komma ihåg att det finns folk som tycker en svensk högmässa är så högtidlig att de storknar av högtidlighet. Här var det kristna budskapet med. Mycket värre är det med en kristlig verksamhet som förlorat sin sätta, sin missionerande och förkunnande uppgift. Jag fann alltså mötet uppbyggligt, säger kyrkoherde Risberg.

Klippt ur tidningen FOLKBLADET 3 juni 1963:

JUBLA GUDS BARNASKARA

Jag var inte i tillfälle att se det mycket omdebatterade Maranata-mötet i TV på måndagskvällen, men nu i lördags gick det i repris, och jag fick då se det. Nu är jag förvånad över att så gott som alla har uttalat sig negativt, jag har trott, efter att ha läst alla insändare i olika tidningar att det var något alldeles särskilt därhusmässigt. Och vad jag såg på lördagen, var en samling saliga kristna. Att det var litet mer än vi äro vana vid av sång och handklappning, det var det ju, men inte var det något att börja jämra sej för, och börja tala om att psykiatriker och barnavårdsmän borde gripa in. Jag tyckte att de där små rara småtöserna voro så barnsligt glada även de.

Inte såg de så rädda ut, och inte grät de heller. Jag har sett småbarn komma gråtande och skrikande Hjälp — pappa slår mamma, han har slagit sönder tallrikarna och kaffepannan. — Och jag har sett pappan rusande runt fastigheten, svärande så att det osade. Var är de — Dj. Och jag har sett fyllfester, där barnen varit med, och även idrottsevenemang, där tjuten och "glädjeyttringarna" tagit sig bra mycket starkare uttryck. Och jag har även varit med i pingstsammanhang, då Anden fallit på någon, så att densamma betett sig bra mycket underligare än vad de gjorde i det där mötet. Låt vara att det där med att ge Jesus en applåd, var något som var unikt, men varför inte. — Är han inte värd även det. — Han har frälst en syndare, och även helat kroppen, så varför inte ge honom också en applåd. Det var inte alla som deltog i den applåden, men väl de som varit med om ett Gudsingripande i sitt liv.

Nu kanske många tänker, den där, han är ju med i den där Maranata-rörelsen. — Nej det är jag inte — men nog känner jag släktskapen, därom är jag viss. Ty jag är alldeles ense med dem om, att det är alldeles för litet av äkta sann frälsningsfröjd av i dag, och därför ser vi även hur våra kyrkor och kapell tömmes, alltmedan världens nöjesfält fylles mer och mer. Där kan de få munnen opp på vid gavel, där rungar skratten, där tjutes det av det av fröjd och glädje. Men i de kristna sammanhangen, där är glädjen bannlyst. Där höres inga fröjderop, inget äkta från hjärtat gående Ära vare Jesus. — Nej

Forts. å sid. 11

Dop i Jönköping

Under midsommarhelgen här i Jönköping har vi i sanning upplevt att Gud är den samme som fordom och att Han går sina gamla välbeprövade vägar. Han välsignar sitt folk i dessa dagar med särlaregn från himmelen.

Söndagen den 23 juni kommer sent att glömmas av alla här i Jönköping. Särskilt den dopförrättning som hölls i kvällsmötet då sju nyfrälsta ungdomar döptes till Kristus.

I eftermiddagsmötet liksom i kvällsmötet som hölls i den stora danssalongen Rigoletto i Folkets Hus talade missionär Ella Sörensen från Oslo inför en fullsatt lokal. Eftermiddagens möte leddes av broder Donald Bergagård som under sommaren reser med Erik-Gunnar Eriksson på tältmöten runt vårt land. Sångare från Falköping och församlingens egna krafter medverkade tillsammans med evangelisterna Gunnel Dahlgren, Gunnel Friberg och Birgitta Axling med sång och vittnes-

börd. Det var en underbar upplevelse att få följa alla dessa nyfrälsta ned i dopets grav och se dem stå upp som en ny skapelse i Kristus. Se den glädje som tog sitt uttryck i lovprisning och dans till Jesu ära hos dopkandidaterna var en underbar upplevelse för alla, som var med i mötet.

Vi upplever en tid här i Jönköping då Jesus söker och frälser människor. Vi tror på ännu större segrar i fortsättningen med ännu flera syndare vid Jesu kors. Gud välsignar sin församling i dessa dagar på ett sätt som aldrig förr och människor upplever Guds kallelse till frälsning, förnyelse och Andedop. Det är en stor förmån att idag få vara med i denna väckelse som går fram över vårt land. En väckelse som sprider sig mer och mer för varje dag.

Maranata-hälsningar från Jönköping.

Runo Erixon

Tag del av boken:

HAR LEWI PETHRUS RÄTT?

Maranataväckelsens
ställning till
pingströrelsen och
andra samfund
ARNE IMSEN

Förord:

Lektor Henning Thulin

Pris 3 kronor

POSTGIRO 57 16 20

Midnattsropets
Förlag,

Fregattvägen 6 IX tr. Näsby Park

Maranatamöten i Grängesberg

I det stora gruvsamhället Grängesberg har Gud börjat verka och väckt längtande själar upp ur sömnaktigheten. Detta har skett sedan Gud fått tala ut med några vänner, att det gäller gå utanför lägret.

Söndagen den 19 maj i år hölls första Maranata-mötet, som var förlagt till Folkets Hus stora sal. Till detta möte hade en stor skara människor mött upp både från samhället och från bygderna runt om. Broder Alf Peterson, Örebro predikade med verklig andeinspiration. Flera kära sångare från Maranata-församlingen i Örebro hade också mött upp och sjöng med verklig inspiration.

Dessutom var vänner från Storå och Guldsmidshyttan behjälpliga i sången. Broder Axel R. Olsson fr. Storå gav i början av mötet en kort information om denna väckelserörelse. Gruppens ledare i Grängesberg, Eric Gustafsson välkomnade. Mötet blev ett segermöte i ordets verkliga mening.

Vännerna i samhället har lyckats hyra en mycket bra och ändamålsenlig lokal och Gud har på ett särskilt sätt bistått härvidlag för vilket vännerna är mycket tacksamma. Flera möten har redan hållits i denna lokal, som varje gång samlat mycket folk. Bröderna Arne Ingvarsson, Öre-

bro, Axel R. Olsson, Storå och Erik Thor, Guldsmidshyttan har tjänat med ordets predikan, som i varje möte gått igenom.

Ännu större ting väntar vi i vårt samhälle. Hjälp oss att bedja för samhället och bygden. Ca 7.000 pers. finnes i själva samhället och procenten av troende är ytterst liten att man gripes i sitt inre vid tanken härpå. Dessutom har vi en stor ombygd och alla behöver få del av det frigörande budskapet.

Gud välsigne alla som vågar gå ut i frihet i denna tid, som är så bunden i formalism.

Innerliga Fridshälsningar

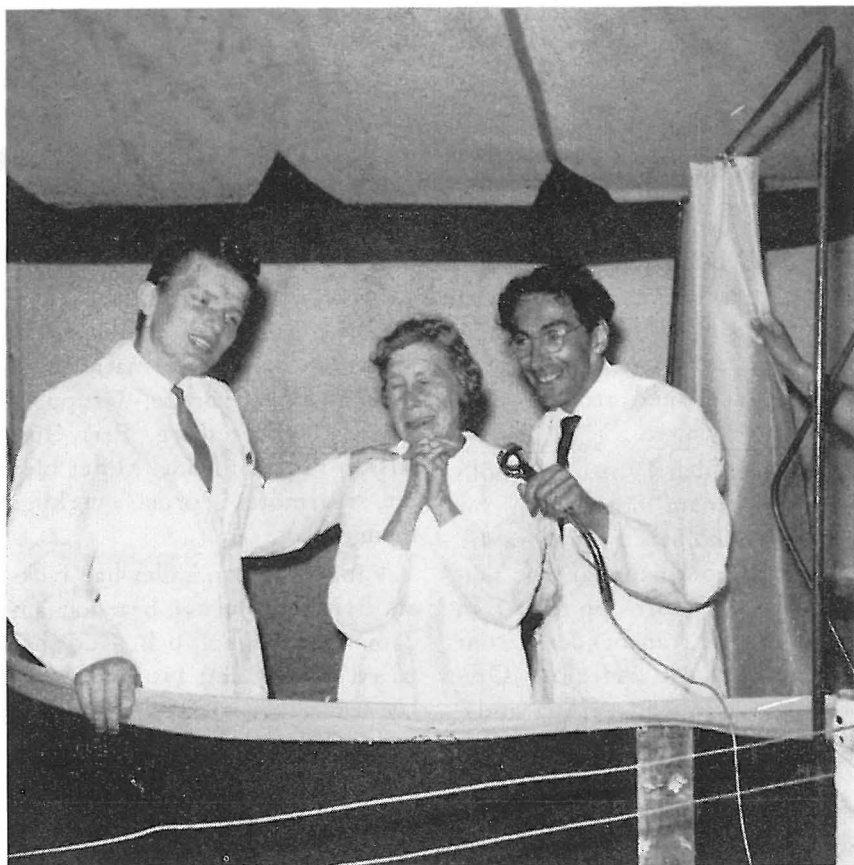
Eric Gustafsson

FRÅN MALMÖ

heten har blivit en verklighet för dem. Även de som har varit kraftlösa och saknat det överflödande Kristuslivet har fått sin kraftfråga löst, ty den store dopförrättaren Jesus Kristus har döpt många i den Helige Ande. Inte heller de sjuka har lämnats ohjulpna. Därom har många vittnat. Vi har också varit med om två stycken härliga dopförrättningar, då flera nyfrälsta har fått begrava den gamla människan. För det ändamålet har vi köpt en monterbar plastbassäng. Ja, Guds ord har på detta sätt haft mäktig framgång och visat sin kraft. Vi är övertygade om att Jesus vill frälsa skaror av människor här i Skåne. Ja, på platser där väckelseelden har varit utslocknad i många år, där skall den åter igen flamma upp och sätta stjärar i brand. Vi kan inte stå passiva längre inför detta faktum att Je-

Maranata-verksamheten i Malmö har under tre veckors tid haft en stor väckelsekampanj, som sannerligen inte lämnat någon oberörd. Hundratals ofrälsta och troende människor har sökt sig till dessa väckelsemöten för att höra och uppleva det gamla evangeliet. Samtliga möten har hållits i Maranata-tältet. Det ungdomliga deltagandet vid dessa möten har varit stort. Somliga möteskvällar har tre till fyra hundra ungdomar mött upp med stor gripenhet lyssnat till budskapet om Jesus. Att se dessa skaror av ungdom komma kväll efter kväll till dessa väckelsemöten säger oss att fältet har vitnat till skörd. Många människor har under denna mötesserie fått möta Gud på ett underbart sätt. Syndare har mött den uppståndne Frälsaren och deras bojor har brustit och den efterlängtnade fri-

Elden brinner i Falköping

Under de senaste månaderna har vi fått se, att den verksamhet, som Sionförsamlingen i Falköping bedrivit i några år, börjat bära större frukt än tidigare. Fler och fler människor har kommit inom hörhåll för Guds ord, och själar har blivit frälsta, döpta i vatten och andedöpta. Som vittne har broder Jacob Dybvik tjänat, och Herren har använt honom till stor välsignelse i församlingen.

Den 19—30 juni har en tältmöteskampanj hållits i staden. I denna har syster Ella Sörensen från Oslo, bröderna Erik Gunnar Eriksson, Donald Bergagård m. fl. vittnen tjänat. Under midsommarhelgen samlades Maranatavännerna från olika delar av vårt land till en konferens, under vilken Herren verkade på ett underbart sätt. Midsommardagens kvällsmöte blev ett sällsamt möte. Lovsången brusade i tältet, och längtande själar fick möta Herren till Andens dop och förnyelse. Efter mötet samlades en stor del av vännerna i Sion, och där fortsatte lovprisningen. I vaktmästarbostaden lovade unga och gamla Herren, och den helige Ande var så mäktigt utgjuten, att många var, som om de var druckna av sött vin, som det står i Apg. 2.

Jacob Dybvik döper till Kristus.

Där var det som man föreställer sig, att det var i "gamla tider", som vi hört talas så mycket om, men som vi, som nu är unga aldrig har fått vara med om. Ja, det är så man nästan inte kan tro, att det är sant, att vi får uppleva sådana underbara ting i dessa dagar.

Den sista veckan av tältserien fylldes tältet kväll efter kväll. Många fick stå, eftersom sittplatserna inte räckte till. Många av dem, som nåddes med evangelium, var säkert sådana, som aldrig brukar gå på väckelsemöten.

Även efter tältserien syns det, att staden är i rörelse. När detta skrives, har ännu ett möte hållits på Stora Torget. i Falköping. Även till detta möte hade stora skaror mött upp, för att höra evangelium förkunnas av Jacob Dybvik, Runo Erixon och Sionförsamlingens sångare. Vi tackar Herren för vad Han gör i denna stad, och vi vet, att Han vill fortsätta sitt verk om vi är villiga att ställa oss helt till Hans förfogande.

All ära åt Jesus!

Miriam Wångehag

sus kommer snart. Nej nu skall vi draga åstad för att rädda våra medmänniskor för himmelen. Skörden är mycken, men arbetarna äro få. Därför gäller det för oss envar att hjälpa till med att rädda vad som räddas kan. Gud skall välsigna dig rikligen när du vill tjäna honom. Gå åstad i Jesu namn.

Maranata-Hälsningar

Kurt Petersen - Målle Lindberg

BIBELSKOLA

i Stockholm

under OKTOBER månad

Utförligare annons senare

Vad skola vi taga oss till?

Enoch Karlsson

Då sammankallade översteprästerna och fariseerna en rådsförsamling och sade: "Vad skola vi taga oss till? Denne man gör ju många tecken?" Joh. 11:47.

Jesus hade gjort ett mäktigt mirakel. Han hade kallat fram Lasarus ur graven. Och han som hade varit död kom ut till stor glädje för många, och inte minst för sina närmaste Marta och Maria. Sorgen förbyttes i glädje för detta unders skull. Det slutar så underbart i Joh. 11 vers 45. Många judar som hade kommit till Betania och sett vad Jesus gjort trodde då på honom.

Men fanns det en skara som kom till tro på Jesus och som jublade och prisade honom för vad han gjort, så fanns det också en annan skara som var skeptisk och inte tog emot Jesus i sina hjärtan trots att de sett stora ting ske.

Det är precis likadant i dag, när Jesus, han som är densamme i går, i dag så ock i evighet, Hebr. 13:8, går fram i härliga väckelse- och helbräddagörelsemöten och reser upp de i synden fallna, öppnar blindas ögon och dövas öron och döper i den helige Ande och eld. Då jublar Guds återlösta fria folk tillsammans med dessa som kommer till tro och säger: "Allt har han väl beställt." De döva låter han höra och de stumma tala. Mark. 7:37.

Andra ser ingenting. De är fulla av otrons stoft. De är helt blinda för det gudomliga. Det enda de ser efter är något att anklaga. De ser allting snett likasom Davids hustru Mikal fordom, som såg snett på sin man, som dansade med all makt inför Herrens ansikte, när Arken, som är en förebild på Jesus kom på rätt plats igen. Det står att

hon blev barnlös till sin dödsdag. Det blev ingen utveckling, ingen förlossningsglädje där. Sam. 6:12—23. Nej Mikalförsamlingen får inga barn, åtminstone inga som är födda av Gud och som är förlossade och frigjorda, och älskar lovsången och dansen i anden. Det står i psalm 87:6 Dessa är födda där i kyrkan? Nej, de är födda i "Guds stad" v. 3. Den staden de hungrande byggde. Ps. 107:36 Det har alltid varit en skara hungrande och törstande på jorden, som längtat efter rättfärdighet. De har byggt på staden. Staden, som Johannes såg komma ned till jorden fullt färdig. Upp. 21:2—4.

Staden, Guds församling, den universella församlingen, Kristi kropp, där man inte är medlem såsom i en kyrka utan där man bor endräktigt tillsammans. Ps. 133:1—3. Halleluja! Guds församling består av levande lemmar, som är födda där i det himmelska Jerusalem, som är fritt och som är vår moder.

Det hörs också om man är född där, ty under sång och dans skall man säga: "Alla mina kärlor äro i dig."

Mikal betyder vattenbehållare utan både tillflöde och utflöde. Stackars dig, säger jag, om du är en Mikalkristen. En som sitter snett och som ser med förakt på de förlossade och saliga pilgrims-vandrarna. Du behöver en andra omvändelse. Då skall du få känna, vad det innebär att vara förlossad. Du skall då bli ett källsprång, vars vatten aldrig tryter. Jes. 58:11, Det är något annat än att vara en vattenbehållare. Nej, sluta med att belacka och kritisera det Herren gör i dessa dagar. Och gör inte som dessa vilka sett Jesu mäktiga under.

Dessa som Lasarus, som hade varit död i fyra dagar komma ut livslevande, fri från lukten, med hälsans rosor målade på sina kinder och fri från den sjukdom som fört honom i graven. Det är helt ofattbart, att dessa människor, kunde gå bort till prästerna och fariseerna för att tala om vad de hade sett för att dessa i sin tur skulle försöka få stopp på denna mirakelverksamhet.

Den rådlösa rådsförsamlingen som bestod av fariseer och präster samlades då för att överlägga om saken, men allt de kunde säga var: "Vad skola vi taga oss till? Denne man gör ju många tecken."

Vad skall vi ta oss till med maranatasjälarna, säger de visa, förnuftskloka och religiösa människorna i dag. Vad skall vi ta oss till? Skall vi förbjuda mötena?

Men man säger ingenting om barn som ser på TV, allt möjligt skräp som satan bjuder på.

De sitter kanske på fars knä och ser hur spriten går in och vettet går ut. Ibland kanske det skålas och de får tidigt lära sig smaka de sista dropparna i spritglaset. Förfärligt — hemskt — sataniskt. De får spriten i sig med modersmjölken. Detta säger man ingenting om, men när några saliga barn prisar Gud, då skall det stoppas. Nej, Jag skulle önska att bönealtaret blev rent i alla hem i gamla Sverige och att bibeln kom fram igen. Att far i huset läste om Jesus, den ende som kan frälsa och lyckliggöra.

Det är på tiden nu, ty vi lever i midnattstiden av denna tidsålder. Jesus kommer snart igen och hämtar sin skara från jorden. Då gäller det att vara redo för att möta honom. Då skall man, så-

som profeten Amos skriver, "driva omkring från hav till hav och från norr till öster. Man skall färdas hit och dit för att söka efter att höra Herrens ord, men man skall inte finna det." Amos 8:12 Försent skall syndaren vakna. Försent vaknade den rike mannen i dödsriket. Han som plötsligt fick nöd för de sina. Det blev väckelse för honom, men försent. Abraham sade till honom: "Kom ihåg att medan du levde fick du ut ditt goda." Luk. 16:25.

Vad skall vi ta oss till med dessa, som ropar och skriker så? säger många idag. Man kan tro att de är utsläppta ifrån ett dårhus. Stackars dessa moderna människor, som inte vill bli störda i sina synder. De vill leva fritt och tygellöst. Litet religion skall man ha, men med måtta. Man behöver väl inte ropa och skrika på det sättet. Men hör vad bibeln säger i Jes. 58:1 står det: "Ropa med full hals utan återhåll". Det är väldiga ord. I Psalm 100 (engelsk översättning) står det: "Gör ett glädjefullt buller inför Herrens ansikte." Ordet jubla är ett hebreiskt ord, som betyder skrika. Likt soldater före en drabbning. Nej, låt oss i Jesu namn jubla över segern på Golgata, jubla så att hörs vida omkring. Satan är evigt besegrad av Jesus. Alla andevärldens furstar är besegrade. Låt oss jubla över segern, när mörkrets makter flyr. Låt folk kritisera oss för att vi jublar. Det enda de kan säga är: Vad skall vi ta oss till med dem, som beder för sjuka? säger man.

Man rasar mot gudomlig helbrägdagörelse genom tro. Det är ingenting nytt. Så har man gjort i alla tider.

När man läser Apostlagärningarna finner man stora under, stor glädje men också svår förföljelse. Man kan fråga sig varför det är ett så kollossalt motstånd mot

helbrägdagörelse. Jag kan inte finna annat än att när Jesus uppenbarar sin makt i tecken och under då bevisar detta kristendomens realitet och att Herren är densamme i dag.

Vi är Herrens representanter på jorden, ett konungsligt prästerskap, som är smort och invigt för befrielsejätten genom dopet i den helige Ande. Han har gett oss makt över sjukdom och skröplighet. Medan dagen vara måste vi göra dens gärningar som har sänt oss. Natten kommer då ingen kan verka. Vidare läser vi i Joh. 14:12 "Den som tror på mig," säger Jesus, "han skall också själv göra de gärningar jag gör; och ännu större än dessa skall han göra, ty jag går till Fadern."

Detta är härliga löften som vi skall praktisera. "Och under ske i Jesu namn, han öppnat har sin nådesfamn, för sargad själ här utan hopp. Och frigör helt båd själ och kropp."

Det står i Joh. 12:9—11, när folket kom för att se Jesus och Lasarus som han uppväckt, beslöt överstepräster att döda också Lasarus. Ty för hans skull gingo många bort och trodde på Jesus.

Man vill döda det Jesus uppväckt igen. Man vill döda trons härliga förlösande budskap och de tecken som åtföljer detsamma. Man vill kväva jubelbruset, men det går inte. Lasarus fick leva och är i gott förvar hos Jesus. Väckelsen fortsätter.

Inför Jesu tillkommelse och den slutliga domen, inför himmel och helvete, inför Honom som har ögon såsom eldslågor vill jag fråga dig i Jesu namn. VAR STÅR DU I DAG? Är du med i de enkla, saliga, enfaldiga, kritiserade lärljungarnas skara i dag? Hyllar du Jesus och kröner honom till konung? Är du med och församlar till honom eller är du

KOMMENTARER

forts. fr. sid. 6

den som vågar öppna sin mun och högljutt prisa Gud, den blir uttittad och hållen för fantast. Det är ynkedom — det är vad det är.

Och så kan gamla pingstvännar, som varit med och jublat när Anden fallit, jubla så halsen kunde spricka, och taket närapå bägnade, de kunna nu sitta och skaka sina vita hjässor och ömka sej över att folk blivit underliga.

Då var de hållna för betydligt mer underliga själva på 18—19, ja ända in i 30-talet. Jag var med om en bönehatt en gång i min ungdom, då det gick betydligt hetare och högljuddare till. Låt vara att det var s. k. Enskilt möte. Men aj aj aj. Jag som var utomstående, men kommit med — jag var faktiskt rädd.

Nej mina kristna vänner — släpp loss glädjen. Låt elden från Himlen bränna bort all kritiklusta. Jubla Du Guds barnaskara, Otrons murar falla då. Då kanske vi får se syndare i våra möten. Vi behöver inte alls klappa händerna för att få erfara GLÄDJEN — Den verkliga Glädjen. Men vi kunna inte heller få "bägaren" fylld, så länge locket är på.

Jag säger — Gud välsigne de bröder som vågar ta smäleken på, och hjälpa människor fram till glädje och harmoni. Det skedde något. — Det hördes på den där brodern som ropade ut — så det lät som när en basun tutade. Och att Systemen som jublade och viftade med armarna, var salig, det var inte att ta miste på. Och som sagt — Ungdomarna såg ut att trivas, och sjöngo av hjärtans fröjd. Och att Maranatarörelsen fick vind i seglen, det är säkert.

Tack Sjöblom och co, utbrister

Objektiv Tittare

Forts. å sid. 14

KONFERENSEN I ERIKSDALSHALLEN den 11 – 16 juni

Under konferensen var många predikande bröder från både U.S.A., Norge och Sverige samlade. De fick alla vara till stor välsignelse.

Broder David Nunn (övre bilden) och broder Helge Erixon (undre bilden) talade bland andra. Broder Nunn var här för första gången och broder Erixon var för första gången med på en Maranatakonferens.

En uppsats i gymnasiet skriven av Mona Larsson:

VAD ÄR MARANATA?

Maranata är ett arameiskt ord och betyder "Du vår Herre, kom!" I bibeln finns det citerat i Paulus första brev till korinterna, kapitel 16, vers 22. Varje svensk medborgare har nog vid det här laget hört eller sett ordet "Maranata". Det blir dagligen presenterat av press och radio. Maranatarörelsen har, som tidigare väckelserörelser i sitt ursprung, börjat i ringhet. En väckelse börjar med att ett antal människor i ärlig ödmjukhet ber om att Gud ytterligare skall visa sin makt. Gud svarar alltid på bön. Det blir väckelse. Efter en del år kanske klumpiga människohänder lägges på Guds verk. Väckelsen måste då ta en annan väg. Det blir vad man kallar utbrytningar.

Vi kan gå tillbaka till Evangeliska Fosterlandsstiftelsen, som bildades år 1856. Det var en lägkyrklig rörelse men av frikyrklig karaktär. Därur bildades Svenska Missionsförbundet. Det var år 1878. Men människor började reagera mot det obibliska organiserandet, och Pingströrelsen tillkom. Den kan nog sägas ha sitt ursprung från Nordamerika i början av 1900-talet. Den lägger sin huvudvikt vid att allt skall vara som i den första kristna församlingen. Men det räcker ej med teori, utan människor vill ha praktik. Därför tillkom Maranatarörelsen. Det var ungefär år 1960. Väckelsen, under namnet Maranata, var redan fem eller sex år tidigare känd i Amerika och spred sig därifrån till Norge.

I Sverige började rörelsen i Örebro. Därefter har väckelsen spritt sig ut över hela Sverige. Den kännetecknas av sinnesändring, alltså tron på Jesus, vattendop, andedop, bön- och handpå-

läggning för sjuka och andliga gåvor i bruk (t. ex. profetians gåva, kraftgärningarnas gåva). Dessa ord är Guds egna löften. Det står i Markusevangeliet, det sextonde kapitlet, den femtonde t. o. m. den tjugonde versen. Maranata ivrar också för en glad och levande kristendom. Man kan säga att det är en praktikkristendom. Allt som förkunnas praktiseras också. Maranatarörelsen skiljer sig också från andra frikyrkorörelser genom att den inte använder matrikel. Anden förenar, som bibeln säger.

Om än rörelsen är mycket ny, har den många anhängare, särskilt ungdomar. Men många äldre ansluter sig också. De som varit med i religiösa sammanhang i många år säger: "Så här var det i Pingstväckelsens början". En man som varit med från begynnelsen här i Sverige, är pastor Arne Imsen. Han är 33 år gammal och av norskt ursprung. Han får verkligen känna på hur det är att kallas verklig kristen, att tro på Gud och praktisera löfterna. Han blir förföljd, beljugen

o.s.v. Pressen spyr dagligen ut giftigheter och lögner om honom och andra predikande bröder och rörelsen i övrigt. Det är inget att oroas för, det är bibliskt. Det står i Matteus evangeliet, det femte kapitlet och den elfte versen: "Ja, saliga ären I, när människorna för min skull smäda och förfölja eder och sanningslöst säga allt ont om eder".

Maranatarörelsen ger varje månad ut en tidning, som kallas Midnattsropet. De har också försäljning av skivor. De är inspelade direkt från de troendes sammanslutningar. Ett Maranatomöte kan karaktäriseras av att en inspirerad broder eller syster förkunnar evangelium, under det att högljudda hallelujarop kommer från åhörarna. Musiken är mycket sprittande och glad. Sångersjunges med hjälp av dragspel, hammondorgel, piano, elektriska gitarrer, tamburiner, kastanjetter, marackas o.s.v. Det förekommer naturligtvis handklappning också. Det är bibliskt. Det står i psalm 47: "Klappen i händerna, alla folk, höjen jubel till Gud med fröjderop".

Om en tid kanske också den av allmänheten icke erkända Maranatarörelsen stelnat till i sina former. Då är det tid för nästa utbrytning. Den unga generation, som har fått ta del av denna förkunnelse, kanske inte orkar, då ålderns höst sätter in. Då får nästa generation axla ansvaret och bryta fåror för Guds verk.

Mona Larsson

"Bedjen och eder skall
varda givet, söken och
I skolen finna; klappen
och för eder skall
varda upplåtet."

Matt. 7:7

Tänkvärt

En av Luthers vänner frågade en dag, hur denne alltid kunde vara så frimodig och lugn. Denne svarade:

— Varför skulle jag frukta? Det är två under som jag ofta betraktar, och de talar alltid till mig om förtröstan på Gud. Under dagen vänder jag mig mot himmelen, när jag ser molnen sväva i luften och den stora solen över dem. Det finns inga kedjor som fasthåller dem på sin plats, och

ändå faller de icke ned. Under natten ser jag åter upp mot himmelen och ser att den är över-sållad av stjärnor, och det är ingenting som håller dem upp, och ändå rubbas de icke ur sina banor.

Så tänker jag på honom som håller sol och stjärnor på sina platser. Han kan också taga hand om mig och mitt verk. Varför skulle jag frukta? Jag har blott att förtrösta på honom och göra min plikt.

FRUKTA ICKE ...

forts. fr. sid. 2

är dessa ord: frukta icke allenast tro.

I Joh. 3:16 läser vi: "Ty så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås utan hava evigt liv. Ofrälste vän, tag emot Jesus som din frälsare och förlösare. Då behöver du inte längre vara gripen av fruktan för evigheten. Han som dog för dig på Golgata skall själv bevara dig tills du står frälst och bärgad hemma i himlens härliga boning. Satan säger till dig att du kan inte vara ett Guds barn, och det kommer han ständigt att tala om för dig så länge du lever för att sedan kasta dig helvetet. Bibeln säger oss i Petrus brev 1:5 att det är Guds makt som håller oss uppe genom tron till en frälsning som är beredd för att uppenbaras i den yttersta tiden. Alltså är det Guds makt som håller oss uppe genom tron. Genom tron på vem? Jo, på honom som är given all makt i himlen och på jorden, Jesus från Nasaret. I romarbrevet 10:9 står det: "Ty om du med din mun bekänner Jesus vara Herre och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, då bliver du frälst." Så enkelt är det att bli frälst. Snart kommer Jesus för att häm-

ta oss hem till sin härlighet. Maranata-ropet ljuder i dag. Är du redo att möta Jesus?

Väckelsens underbara eld som Gud tände bland de etthundratjugu på den Övre Salen i Jerusalem på en första pingstdagen, den brinner i dag i tusendens hjärtan. I denna eld trivs inte religiösa hycklare, stora pastorer och konsnärliga sångare, som alla tävlar om att vara den störste och bäste. Nej, det är bara en som är stor och det är Jesus. I väckelsens eld förbrännes all persondyrkan, konst och teologi. Falska lärdomar får ge vika för enkla trosvittnen, fulla av den helige Ande och tro. Utan fruktan ställer de sig mitt i gapet och förkunnar om den Jesus, som är densamme i går i dag så ock i evighet. Han som frälser syndare, löser de besatta och helar alla som är bundna av djävulen, halleluja!

Lös nu banden från din hals du fångna dotter Sion. Golgatahjälten Jesus är din förlösare. Frukta inte längre, endast tro! Jesus har vunnit en evig seger. Satan blev krossad på Golgata. Nycklarna till döden och dödsriket är nu i Jesu händer och vi är fria från synden, fria från sjukdom, fria från missmod och nederlag. Till frihet har Kristus frigjort oss, stå därför fasta! Gal. 5:1.

VAD SKOLA VI ...

forts. fr. sid. 11

en förskingrare? Är du med och räddar vad som räddas kan innan domen kommer över ett släkte, som avsatt himmelens Gud? Kan du säga med Hesekiel fordom: "Lovad vare Herrens härlighet, där varest den är!" Hes. 3:12.

Rannsaka ditt hjärta och ompröva din ställning inför himmelens Gud!

Det är snart åtta år sedan jag fick nåd att lämna mitt liv i Herrens händer, och jag är tacksam till Gud att jag är frälst och bevarad idag. Visst har solen gått i moln ibland, och det sett mörkt ut men Herren som är det eviga ljuset har kommit och välsignat återupprättat och fört mig till källan med friska, levande vatten.

Lovad vare Herren!

En väckelsens eld bryter fram över gamla Sverige idag.

Människor blir frälsta, döpta i vatten och den helige Ande, under och tecken sker. Joels profetia går i uppfyllelse, Halleluja, för somliga människor har detta verk blivit en hackkyckling, men då Jesus får vara i centrum och lovet, priset och äran blir honom tillägnad skall det gå till en underbar seger.

Mitt i det underbara som sker skulle jag vilja förena mig med den blinde tiggaren Bartimeus, bön till Jesus Mark. 10:5," låt mig

få min syn." — "Varför, jo därför att jag på ett bättre sätt kan med de andliga ögonen se människorna, som är i nöd runt omkring mig. Att verkligen gripas av i nöden och att de är bundna av alla möjliga demoner.

Jg blev så gripen av ett ord som står i Joh. 5 kap. Där står det att vid fårporten i Jerusalem ligger en damm, på hebreiska kallad Betesda, och invid den finns fem pelargångar. I dessa lågo många sjuka, blindas, halta, förtvinade. De blev så levande och började tala till mig.

Överallt i världen, i alla världsdelar, (de fem pelargångarna) finns många andligt sett sjuka, blindas, halta, förtvinade.

Människor i nöd. Det är dessa människor vi måste nå med budskapet om frälsning och frid för sargade hjärtan. Jesus säger i Mark. 2:17 "Det är icke de friska som behöver läkare, utan de sjuka. Jag har icke kommit för att kalla rättfärdiga utan för att kalla syndare." Vad som behövs idag är män och kvinnor som verkligen vågar gå ut på missionsbefallningen. Att tro ordet som det står och praktisera det. Graven kunde inte behålla sitt byte, nej Jesus uppstod från de döda och genom säkra bevis tedde han sej såsom levande efter uppståndet lidande Apg. 1:3. En tid efter detta blev Jesus upptgen till himmelen.

Grammofonskivor

CCEP 3

Arne Imsen: JAG ÖNSKAR ATT SE JESUS FÖRST AV ALLT.

O. Bergagård: JESUS FÖRLÖSTE MIN SJÄL.

CCEP 4

Strängmusiken i Örebro: VI ÄRO KAMPAR I GUDS HÄR.

D. Bergagård: NÄR DE FRÄLSTA TÄGA IN.

MIDNATTSROPET

Fregattvägen 6, 9 tr
Näsby Park

MARANATA I STOCKHOLM

VIKTORIASALEN, Tunnelgatan 19 B

möten

Onsdagar, Lördagar o. Söndagar

TILL MIDNATTSROPETS LÄSARE

Har Du ett vittnesbörd om vad Jesus gjort i Ditt liv.

Sänd det till
Midnattsropets Red.

Fregattvägen 6 4 tr. Näsby Park

KORSFÄST...

forts. från sid. 5.

Men du som verkligen blev chockad, du måste ju tillhöra dessa som aldrig tidigare har kommit i kontakt med den äkta urkristendomen. Blev du chockad, ja då är detta ett gott tecken, ty väckelse sändes ju ivärlden för just sådana människor som dig. Så detta är alltså ett gott tecken på att det finns hopp även för dig.

I övrigt är det löjligt att komma och tala om chocker i samband med detta Maranatomöte. Det är att **spela** oskyldig och det är alldeles för genomskinligt för att det inte skulle genomskådas. Nej du, bättre är att erkänna sanningen att chockas du inte av varken atomprover, krig, fylleri, sedeslöshet m.m. m.m., vilket du utan större eller inga protester dagligen både ser och hör, så vill det allt mera än ett Maranatomöte till, för att du skall komma och tala om att du är chockad.

Positiv kritik är alltid nyttig, sådan kritik är en källa till förnyelse, i förbättrande syfte, men då skall den som kritiserar själv vara aktiv, **själv** kunna komma med något **bättre**.

Det finns ett ordspråk som säger: Tomma burkar skramla mest. Är du en sådan burk, som låter väldeliga, men inuti är tom?

Gör du något för att komma tillrätta med ex. ragggarproblemet, eller är du endast med och ropar ditt korsfäst, korsfäst även där?

Eller har du och ditt lyckats att komma tillrätta med ex. detta ragggarproblem eller med alkoholismen?

Nej, trots alla lagar och pragrafer så blir det bara värre och värre. Varför? Jo därför att det som bjudes dessa stackars vind-drivna människor är endast något ljumt och maktlöst. Här duger det inte att stå med ett ben

i Kristendomen och ett ben i världen, utan här gäller det en genomgripande och radikal helomvändning. Dessa stackars människor äro större finsmakare än du tror, skall de byta till något annat så nöjer de sig inte med det näst bästa, utan här gäller det, att endast det bästa är gott nog. Det skall vara äkta vara.

Maranata-väckelsen bjuder en äkta Jesus. Det går inte att komma till dessa människor med väl utlagda och utsmyckade predikningar eller konsfärdigt framförda musikstycken och körer. Detta har de fått alldeles tillräckligt av. De äro alltför fullproppade med ord, ord som icke har med sig någon handling och därför också är utan någon verkan. Därför låter de sig icke heller längre luras utav detta, ty de vet att bakom detta väntar en ny tomhet, ett nytt ingenting, därför föredrar de att leva sitt liv såsom de finner det lämpligast från dag till dag.

Detta liv är djupast sett både en protest mot och en flykt från det onda i världen. Ät dessa människor tror jag att Maranata-väckelsen har att erbjuda en verklig förlossning, med **allt** vad det innebär.

Du har satt dig till domare över Maranata-väckelsen och därmed har du också erkänt den stora skillnaden mellan dig och Maranatafolket — och — du har alldeles rätt, det är en stor skillnad mellan dig och dem, ty medan dessa förmedlar budskapet om evigt liv och glädje också för dig, så ropar du korsfäst, korsfäst över dem. Ja i sanning upprepas vad som hände under Jesu jordiska liv.

Men en dag så skall mycket riktigt Maranatafolket icke längre finnas kvar här på jorden och icke heller skall du längre erbjudas evigt liv i glädje, du slipper

att då längre störas av deras musik, sång och glädje.

Vem skall du då ropa ditt korsfäst, korsfäst över — kanske slutligen över dig själv. Vore det inte riktigare att korsfästa ditt "jag" nu uppleva glädjen redan här?! För att sedan få följa med Guds folk in i den eviga glädjen.

Maranatafolket vet vad som fordras av en Jesu lärnlunge, ty Han har själv talat om att "människor skola draga eder inför domstolar, de skola smäda edert goda namn" o.s.v., men Han sade också "Frukta icke".

Och som sagt, må det vara lärnlungen nog om det går honom som hans mästare. Som framgår så är Maranata-väckelsen inget för fegt folk, inget för dem som äro rädda och måna om sitt jordiska namn och rykte. Nej, må de fortfara att vårda sig om det jordiska.

Denna väckelse är för dem som har sin berömmelse och sina namn skrivna i himmelen i det eviga Livets bok.

Till alla Maranatavänner vill jag säga:

Låt aldrig glädjen dämpas, aldrig glöden svalna, ty om så sker då är det något som är fel. Fortsätt att predika det **levande** ordet. Låt hopen korsfästrop sporra er, minns att Jesus sade att, när världen börjar att tala väl om eder då är det dags att se upp, ty det är ett tecken på att man smält samman med världen och det onda. Nej, Maranatafolk, när hopen ropar sitt korsfäst, korsfäst över er, **då och endast då** kan ni vara säkra på att ni är på rätt väg, ty så ropade ju också hopen över eder mästare.

Jag är glad över att Gud sänder en väckelse till en i materialism döende mänsklighet.

SPRID MIDNATTSROPET
TILL VÄNNER OCH
BEKANTA

EN KRISTENS LIV

Ur Diognetasbrevet från 100- eller 200-talet e. Kr.:

”Från andra människor skiljer sig de kristna varken genom sin bostad eller sitt språk eller sina sedvänjor. Ingenstädes bor de i egna städer, och ej heller brukar de något särskilt tungomål eller för ett på något sätt anmärkningsvärt liv. Deras lära har ej förkunnats på grundval av några infall eller vetgiriga människors forskningar, och de företräder ej som andra någon av människors grundad läroriktning. De bor i grekernas och barbarernas städer, allteftersom det blivit var och en beskärt, och följer landets vanor i fråga om kläder, föda och livsföring i övrigt, men utmärker sig likväl genom en van-

del, som är både ovanlig och enligt allas mening sällsam. De lever var och en i sitt fädernesland men blott som gäster. Som medborgare tar de del i allt, men betraktar allt som något främmande. Allt främmande är för dem ett fädernesland, och varje fädernesland är för dem främmande. De gifter sig som alla andra, de föder barn, men sätter ej ut dem¹. De håller gemensamma kärleksmåltider men i all ärbarhet. De är i ”köttet” men lever icke ”efter köttet”. De vandrar på jorden, men deras hem är i himlen. De lyder gällande lag men står genom sitt leverne över lagarna. De älskar alla och förföljs av alla. Man känner dem ej och fördömer dem likväl, man dödar dem

och skänker dem därigenom livet. De är fattiga och gör många rika, de lider brist på allt men har likväl överflöd av allt. De föraktas och förhårligas i sin vanära, de förtalas men vinner upprättelse. Man smädar dem, och de ger sin välsignelse, man hånar dem, men de återgäldar med vördnad. När de gör gott, straffas de som ogärningsmän, och när de lider dödsstraff, fröjdar de sig, som om de uppväcktes till livet. Judarna bekämpar dem, som om de vore främlingar, och grekerna förföljer dem, men de som hatar dem, kan ej nämna någon orsak till sitt hat.” —

Vi har mycket att lära av de första kristna.

¹ Bruket att utsätta nyfödda barn förekom flerstädes inom romarriket.

TÄLTMÖTESKAMPANJ i Jönköping

31 juli – 11 augusti

Donald Bergagård, Erik Gunnar Eriksson, Runo Erixon
m. fl. vittnen och sångare.

Välkommen från när och fjärran!

TÄLTMÖTEN i Trollhättan

23 juli – 11 augusti

Målle Lindberg, Curt Petersén, Lars Johansson, Ingemar
Andersson, sångarna m. fl.

Välkommen!